

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 6311208591
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6311208591.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: Y. Y. nar. XX. marca XXXX, F., XXX XX Brezno (do 30. apríla 2015: Marcela Ďurečková - SALMO, živnostníčka s miestom podnikania SNP 49, 977 01 Brezno, IČO: 32 233 515), zast. advokátom JUDr. Štefanom Kúdelom, so sídlom ČSA 25, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: RB-TRADE SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Nám. M. R. Štefánika 18/23, 977 01 Brezno, IČO: 36 016 896, zast. advokátom JUDr. Marianom Holým, so sídlom Boženy Němcovej 1/A, 977 01 Brezno, o vymoženie povinnosti zaplatiť 22.724,38 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 3Er/2328/2011, na dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoE/625/2015-219 z 18. mája 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnená m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 3Er/2328/2011-198 zo dňa 17.06.2015, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom Mgr. Júliusom Rosinom, so sídlom Exekútorského úradu Stummerova 1553, 955 01 Topoľčany, pod sp. zn. EX 2976/11, podľa § 50 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „EP“), zastavil (I. výrok). Súčasne uložil oprávnenej povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 48,96 eur (II. výrok). Posledným (III.) výrokom rozhodol o povinnosti oprávnenej nahradiť povinnému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 4.246,04 eur, rovnako do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie o náhrade trov povinného okresný súd odôvodnil tým, že povinný mal v konaní o námietkach plný úspech, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zaviazal oprávnenú na náhradu sumy 4.246,04 eur, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku za podanie námietok vo výške 1.363,-eur, v zaplatenom preddavku na znalecké dokazovanie vo výške 300,-- eur a v náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 2.583,04 eur pozostávajúcich zo 7 úkonov právnej pomoci v roku 2012, 1 úkon právnej pomoci v roku 2013 a 3 úkony právnej pomoci v roku

2014, vrátane režijných paušálov.

3. Okresný súd právnenému zástupcovi povinného nepriznal odmenu za 1 úkon právnej pomoci v roku 2012 vo výške 128,91 eur a 1-krát režijný paušál vo výške 7,63 eur za rokovanie s protistranou dňa 06. 09. 2012 do 1 hodiny z dôvodu, že okresný súd nemal dostatočne preukázané, že sa rokovanie s protistranou skutočne konalo. Právnenému zástupcovi okresný súd nepriznal ani odmenu za 1 úkon právnej pomoci v roku 2014 vo výške 193,37 eur a 1-krát režijný paušál vo výške 8,04 eur za vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 06.02.2014, nakoľko sa nejedná o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia, pretože vo vyjadrení neuviedol žiadne relevantné skutočnosti.

4. Na odvolanie oprávnenej proti uzneseniu prvoinštančného súdu vo výrokoch I. a II., opakovane rozhodol sudca okresného súdu uznesením č. k. 3Er/2328/2011-210 zo dňa 25.08.2015 tak, že exekúciu zastavil a oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 48,96 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

5. Na odvolanie oprávnenej proti prvoinštančnému uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania (III. výrok), rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, ktorý po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením č. k. 41CoE/625/2015-219 zo dňa 18.05.2016, uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal.

6. Poukázaním § 251 ods. 4 O. s. p., § 36 ods. 2 veta prvá, § 200 ods. 1, § 201 ods. 1 a 2, § 203 ods. 1 EP a § 243b ods. 1 EP (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. novembra 2013) odvolací súd konštatoval, že úprava trov exekúcie v Exekučnom poriadku v znení účinnom v čase začatia predmetného exekučného konania (§ 36 ods. 2 EP) predpokladá rozhodovanie súdu len o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia (§ 203 EP) a tiež prípadné rozhodovanie o námietkach oprávneného alebo povinného proti určaniu výšky predbežných alebo ďalších trov exekúcie súdnym exekútorom (§ 201 ods. 2 alebo § 202 ods. 2 EP). Exekučný poriadok v znení účinnom v čase začatia predmetného exekučného konania však vôbec nepočíta s možnosťou náhrady tých trov, ktoré pri výkone exekúcie vznikli povinnému, a teda ani s možnosťou uloženia povinnosti na náhradu takýchto trov oprávnenému alebo súdnemu exekútorovi. Možnosť rozhodovania o náhrade trov exekúcie vzniknutých povinnému nemožno odvodiť ani z ustanovenia § 203 EP, pretože toto ustanovenie dopadá len na vzájomný vzťah oprávneného a súdneho exekútora.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci mal za to, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov povinného nesprávne aplikoval § 142 ods. 1 O. s. p., pretože úprava trov exekúcie v Exekučnom poriadku v znení účinnom v čase začatia tohto exekučného konania, t. j. ku dňu 08. 11. 2011, v poslednej vete §-u 200 ods. 1 predpokladá rozhodovanie súdu o náhrade trov, ktoré vznikli len oprávnenému a súdnemu exekútorovi v súvislosti s účelným vymáhaním nároku. V predmetnej veci je nepochybné, že povinný bol v exekučnom konaní úspešný, keďže súd jeho námietkam proti exekúcii vyhovel. Keďže Exekučný poriadok v znení platnom v čase začatia tohto exekučného konania, povinnému nepriznáva právo na náhradu trov exekúcie, ktoré mu v súvislosti s výkonom exekúcie vznikli, t. j. ani v súvislosti s úspešne vznesenými námietkami proti exekúcii, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď povinnému náhradu trov konania priznal. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatoval, že Exekučný poriadok v znení účinnom v čase začatia exekučného konania povinnému právo na náhradu trov konania vzniknutých v súvislosti s výkonom exekúcie nepriznáva a z tohto dôvodu za bezpredmetné považoval aj odvolanie oprávnenej do výšky priznanej náhrady trov konania.

8. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2016.

9. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote povinný dovolanie, argumentujúc, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, čím je daný dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p..

10. Povinný vyslovil názor, že odvolací súd mal vychádzať zo znenia §-u 203 ods. 1 Exekučného poriadku účinného v čase od 01.06.2011 do 31.12.2011, podľa ktorého ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Povinný tvrdí, že zákon nevyklučuje rozhodovanie súdu o uložení povinnosti oprávnenému nahradiť trovy, ktoré v priebehu exekučného konania vznikli povinnému. Podľa § 251 O. s. p. sa na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Ak teda v § 203 ods. 1 Exekučný poriadok výslovne neupravuje rozhodovanie súdu o náhrade trov exekúcie povinného, je potrebné aplikovať na náhradu týchto trov všeobecné ustanovenia obsiahnuté v Občianskom súdnom poriadku. Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. má potom súd rozhodovať o náhrade trov exekučného konania vo vzťahu medzi oprávneným a povinným podľa pomeru úspechu vo veci. Pokiaľ v predmetnom exekučnom konaní súd v celom rozsahu vyhovel námietkam povinného, v dôsledku čoho bola exekúcia zastavená, mala by oprávnená, ktorá zastavenie exekúcie z procesného hľadiska zaviniła, nahradiť povinnému aj všetky účelne vynaložené náklady spojené s uplatňovaním jeho procesných práv. Povinný má za to, že ak odvolací súd vo veci rozhodoval uznesením dňa 18. 05. 2016, mal postupovať podľa platného právneho poriadku účinného k tomuto dňu a na rozhodovanie o náhrade trov konania povinného mal aplikovať ust. § 203 ods. 1 EP, § 251 a § 142 ods. 1 O. s. p..

11. Povinný ďalej tvrdí, že závery uvádzané odvolacím súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia sú citáciou rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) publikovaného pod R 36/2007. V tejto súvislosti upozorňuje na závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) č. k. I. ÚS 520/2013-10 zo dňa 07.08.2013, ktorý uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu označil za rozhodnutie s rozpornými závermi. Podľa záverov Ústavného súdu SR sa náhrada trov konania nielen v súdnom, ale aj v exekučnom konaní riadi princípom úspechu vo veci a princípom zavinenia. Bolo by nesprávne zužovať povinnosť oprávneného, ktorý svojím správaním zavini vznik nevyhnutných trov exekučného konania, len v prospech exekútora. Takýto výklad smeruje v konečnom dôsledku k formálnej i materiálnej nerovnováhe účastníkov konania. Podľa záverov Ústavného súdu SR túto právnu interpretáciu podporuje aj ustanovenie § 271 O. s. p.. Podľa názoru povinného, odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí uvedenými princípmi neriadil, nesprávne aplikoval právne predpisy na skutkový stav, jeho právne závery nie sú ústavne konformné a porušujú práva účastníka exekučného konania. Povinný má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým vylúčil náhradu trov konania v prospech povinného, je príliš formalistický a môže mať potenciálne za následok porušenie základných práv povinného.

12. Povinný ďalej odvolaciemu súdu vytkol, že v odôvodnení svojho uznesenia zamieňa termíny platnosť a účinnosť zákona. Poukázal na to, dňom 01.07.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež „C. s. p.“). Vzťah medzi Exekučným poriadkom a Civilným sporovým poriadkom upravuje § 9a Exekučného poriadku, podľa ktorého ak to nie je vylúčené, použijú sa na exekučné konanie ustanovenia Civilného sporového poriadku. Za žalobu sú označované aj námietky proti exekúcii, preto aj na konanie o námietkach proti exekúcii je potrebné použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku a o trovách konania je potrebné rozhodovať podľa § 255 ods. 1, prípadne § 256 ods. 1 C. s. p.. V oboch prípadoch by bolo potrebné priznať náhradu trov konania povinnému, ktorý bol v konaní o námietkach proti exekúcii úspešný v celom rozsahu a exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu procesného zavinenia na strane oprávnenej. Povinný tvrdí, že podanie návrhu na začatie exekúcie oprávnenou bolo vo vzťahu k povinnému konaním šikanóznym, preto aj z tohto hľadiska je dôvodné, aby oprávnená znášala v celom rozsahu následky svojho konania vrátane trov exekúcie, ktoré povinnému pri účelnom bránení jeho práv a majetku v exekučnom konaní, vznikli.

13. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení povinný dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu zrušil.

14. K dovolaniu povinného sa písomne vyjadrila oprávnená (písomným podaním zo dňa 31.08.2016 na č. l. 238 -240), v ktorom navrhla dovolanie povinného odmietnuť, prípadne zamietnuť.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinného (ďalej tiež ako „dovolateľa“) je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

16. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

18. Podľa § 357 písm. m/ C. s. p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

19. V danom prípade dovolateľ dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým síce rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, predmetom odvolacieho konania však bol iba tretí výrok uznesenia prvoinštančného súdu o trovách exekučného konania, ktorým okresný súd oprávnenej uložil povinnosť nahradiť povinnému trovy konania v sume 4.246,04 eur. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu, v súlade s vyššie citovaným znením §-u 421 ods. 2, v spojení s § 357 písm. m/ C. s. p., dovolanie prípustné nie je, keďže dovolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu o trovách konania.

20. So zreteľom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávnenej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.